

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanipla jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanipla, t. j. vse administrativne stvari.

Veleizdajska pravda proti dr. Živnemu.

Pretekli petek pričela je pred porotnim sodiščem obravnava proti dr. Živnemu, izdajatelju in uredniku znanega dnevnika „Parlamentär“. Obravnava bila je obširna, trajala je dva dni in nemško-židovski listi bavili so se z neizmerno slastjo ž njo, prinašajoč jako dolga poročila z mastnim naslovom „Der Panslavismus vor Gericht“.

Dr. Živny bil je zatožen hudodelstva veleizdaje, ker je od srede julija 1887 do 24. decembra 1887 v svojem časopisu priobčil vsega vkupe 29 člankov, izmed katerih jih je 9 sam spisal, ostale pa, predno so se tiskali, kot urednik čital. S temi članki da je nagovarjal ali skušal napeljevati k dejanjem, ki bi utegnili povekšati vnanjo nevarnost za našo državo. Obširna obtožba razlaga s svojega stališča pojem panslavizma, ki je po državnega pravdnštva trditvi, v vseh svojih oblikah in naporih veleizdaja.

Očita se v obtožbi dr. Živnemu, da se je v svojem listu potezal za ruščino, da je s tem gladil pot bodoči veliki slovanski, vsa slovanska plemena obsejajoči državi, da so vsi omenjeni članki pisani v tem zmislu, da je torej dr. Živny bil panslavističen agitator, kar se skuša dokazati na razne načine. Pred vsem se mu predbaciva, da je občeval z inostranci, od njih dobival vsote, presežajoče navadno naročnino, ki so torej bile subvencije, da je s svojo rodbino in svojim svakom Vladimirjem Skrejšovskim 1886. l. prestopil k pravoslavni veri, da je na svoje troške isto leto poslal svaka Vladimirja Skrejšovskega na Rusko da je dopisoval raznim slovanskim časnikarjem in politikom itd.

Predaleč bi segali, ko bi hoteli navajati vse podrobnosti obtožbe, ker so bile, kakor sta zagovornik in obtoženec prav dobro dokazovala, irrelevantne in ker jih niti porotniki Dunajski neso pripoznali. Omeniti pa moramo, da je bil „Parlamentär“ 1886. l. le dvakrat, 1887. l. pa samo jedenkrat konfiskovan, torej le ogromna večina sedaj inkriminiranih člankov bila taka, da drž. pravdnštvo samo v njih ni našlo nič spodtakljivega. V svojem govoru je sicer državni pravdnik to svoje postopanje skušal opravičiti rekoč: „Man musste die

Dinge ausreifen lassen“ — „Du musst es öfter sagen“, a taka praksa je po našem mnenju jako nova in neosnovana in nihče ne more želeti, da bi se udomačila.

Dolgotrjna obravnava spravila je mnogo drobtin na dan, a prav nič pravega, zares obtežujočega gradiva. Dr. Živny zagovarjal se je krepko in duhovito, poudarjajoč v konečnem svojem govoru, da po samega državnega pravdnika izreku, nobeno njegovih dejanj ni ob sebi kaznjivo. On delal je isto, kar nemškoliberalni časniki, postopal popolnem zakonito v zmislu avstrijskih zakonov, torej mirnodušno pričakuje izreka porotnikov.

Izvrstno branil je obtoženca zagovornik dr. Markbreiter. Kazoč na to, da je dr. Živny, služeč slovanskim svojim idejalom, prebil svoje življenje v bedi in trpljenji, žrtvoval svoje premoženje, razlaga potem narodnostno načelo, po katerem morejo vse narodnosti in vsa izpovedanja biti zjedinjena pod žezlom našega vladarja. Temu načelu služil je dr. Živny in državno pravdnštvo bi bilo pač moralo dokazati, da je obtoženec res agitator. Zagovornik potem temeljito razlaga veleizdajo in ne vidi nikake nevarnosti v tem, če kak list propoveduje politično in kulturno solidarnost Slovanov. K sreči živimo z Rusijo v najlepšem miru. Kako dolgo pa je od sestanka v Skiernievicah in v Kromeržih, ko je bila intimnost mej Rusijo in Avstrijo jednaka, kakor mej Avstrijo in Nemčijo? Da politične razmere neso nevarne, priča nemški kancler sam. Zagovornik navaja potem nekatere stavke iz Bismarckovega govora in s fino ironijo spominja, kako čudno se mu vidi, da baš Bismarck z ostrim svojim očesom ni zapazil nevarnosti, ki preti Avstriji od „Parlamentärja“. Bismarck se ne boji za našo celokupnost, državno pravdnštvo pa pravi: Dr. Živny mora se obsoditi, sicer je mir v nevarnosti. Jeden boji se le Boga, drugi pa že „Parlamentärja.“ (Veselost.) Ker je državno pravdnštvo očitalo inkriminiranim člankom, da so dolgočasni, da je nihče dvakrat čitati ne more, dokazuje branitelj baš iz tega, da članki ne morejo nikakor biti nevarni. Dr. Živny ni belo pisal, a črno mislil, a pisal je tako črno-žolto, da mu utegnejo njegovi rojaki nadeti

naslov „Bach — Husar“. Ko je potem branitelj dognal, da državno pravdnštvo svoje obtožbe nikakor ni utemeljilo, obrnil se je naposled s prošnjo do porotnikov, naj obtoženca nekrivim proglase, ker se je vedno gibal le v mejah avstrijskih zakonov.

Po 2^{1/2} ure trajajočem posvetovanji objavil je porotnikov načelnik g. Sommer, da jih je 7 z „da“, 5 pa z „ne“ glasovalo. Vsled tega dr. Živny oproščen.

S tem bila je končana pravda, iz katere bi bili nemško-židovski listi radi kovali kapital, katera pa ni drugega spravila na dan kakor samo to, da se je dr. Živny s popolnem zakonitimi sredstvi pogajal za ravnopravnost in da je obtožba veleizdaje bila neosnovana. Na tem izidu smemo si čestitati, kajti sicer nastal bi bil pravi huronski krik po vseh nam nasprotnih listih, čestitati pa smemo tudi oni petorici porotnikov Dunajskih, ki je s svojim moškim glasovanjem zavrnila prisiljeno obtožbo.

Izmirajoča narodna zavest beneških Slovencev.

Na jugozapadnej meji avstrijsko ogerskega cesarstva v tako imenovanej Furlaniji v Italiji živi do 60.000 Slovencev po rodu in kivi. Pokrajina, v katerej živi to pleme, razprostira se od koroško-italijanskih planin do blizu Kormina (Cormons) na avstrijsko-italijanskej meji. Greben planin, kateri se začinja takoj nad Gorico na desnej strani Soče (Isonco) pa do planin Predela (Predil) na primorsko-koroškej meji, dela mejo mej Primorsko v Avstriji in tako imenovano „Schiavonerijo“ v Italiji. Beneški Slovenci živé največ v bregovitih pokrajinah, od Svetega Petra v Slovencih (San Piero degli Schia-voni) proti Čevdatu odpira se rodovitna ravnina, katera drži skoro do Jadranskega morja.

Beneški Slovenci živé v štirih županijah, in sicer v županiji Svetega Petra nepomešani, v županijah Farcento, Gemona in Modepa v ogromnej večini. V naslednjih županijah živé Furlani samo ob krajih pa tudi ondu so živeli samo Slovenci, kar pričajo priimki in imena krajev in sel. Italijani so napravili pa sedaj iz Badinja Faedis,

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XXI.

Arkadij je drugo jutro, ustavši iz postelje, odprl okno, — in prvi predmet, kojega je uzrl, bil je Vasilij Ivanovič. V buharski ponočni halji prepasani z žepnim robcem delal je starček marljivo na vrtu. Zapazil je svojega mladega gosta ter oprši se ob lopato, zaklical: — Dobro jutro! Kako ste pali?

— Izvrstno, odgovoril je Arkadij.

— Jaz pa sem tu, kakor vidite, nekaj Cincinat: gredico delam za jesensko repo. Sedaj nastal je tak čas — hvala Bogu! — da si mora vsak človek s svojima rokama živež oskrbeti: vsak se mora truditi. Jean Jacques Rousseau ima pravo. Pred polu ure, dragi moj, videli bi me bili na popolnem drugem mestu. Neki ženski, kojoj je metalo božje... vi in mi pravijo — imela je epilepsijo — sem... kako bi se bolje izrazil... dal dozo

opija, neki drugi pa sem zob izdrl. Tej predložil sem, da se dá eterizovati... pa ni hotela. A to delam gratis... en amateur. Sicer se ne sramujem: saj sem plebejec, homo novus, — grba nemam, kakor moja soproga... Ali bi ne hoteli priti sem v senco, da okušate pred čajem jutranjo svežost? Arkadij šel je k njemu.

— Dobro došli, pozdravil ga je še jedenkrat, položivši po vojaški navadi roko ob zamazano jermolko, — Vem, da ste vajeni razkošja, zadovoljstva, a tudi velikaši tega sveta se ne branijo preživeti kratkega časa pod kočino streho.

— Prosim, zaupil je Arkadij, — kak velikaš tega sveta sem jaz? Tudi razkošja nesem vaju.

— Dovolite, dovolite, odgovoril je z ljubeznivim obrazom Vasilij Ivanovič. — Dasi sem sedaj že za arhiv, videl sem vender mnogo sveta, — tico izpoznam po letu. Tudi sem psiholog in fizijognom po svoje. Ako bi ne imel, reči smem, tega daru, bil bi že davno propal, zatrli bi me bili, malega človeka. Rečem vam brez poklonov: prijateljstvo, katero opažam mej vami in mojim sinom, me jako veseli. Baš sem bil pri njem. Po svoji navadi, ki vam je najbrže znana, ustal je jako zgodaj ter šel v okolico. Dovolite, da vas vprašam, — ali ste že dolgo z mojim Evgenijem znani?

— Od letošnje zime.

— Tako. Dovolite, da vas še vprašam, — ali se ne bi usedli? — Dovolite, da vas vprašam kot otec popolnem odkrito: kakega mnenja ste o mojem Evgenij?

— Vaš sin — je znamenit mož, kakeršnih sem le malo videl, odgovoril je Arkadij živo.

Očesi Vasilija Ivanoviča razširili sta se nenadoma, in lici sta mu slabo zarudeli. Lopata pala mu je iz rok.

— Torej, vi mislite, začel je...

— Prepričan sem, segel mu je Arkadij v govor, — da vašega sina čaka velika bodočnost, da bo proslavil vaše ime. Prepričan sem se tega, ko sva se prvič videla.

— Kako... kako je to bilo? izgovoril je jedva Vasilij Ivanovič. Uzhičen nasmeih razširil mu je široka usta ter ostal na njih.

— Radi bi vedeli, kako sva se seznanila?

— Da... in v obče...

Arkadij začel je pripovedovati in govoriti o Bazarovu še z večjo naudušenostjo, z večjim uzhičenjem kakor oni večer, ko je plesal mazurko z Odincovo.

(Dalje prih.)

iz Nimijs, in Comija Sedilis in iz Foronja Forlano itd.

Kar se tiče premoženjskih razmer beneških Slovencev, more se reči, da so nasproti italijanskemu prebivalstvu živečemu v onih brdih prava gospoda. Še več, v gospodarskem oziru so mnogo na boljem kot v furlan-keji ravnini živeči Italijani. Beneški Slovenci neso najemniki (koloni), kakor njih sobratje Furlani, temveč pravi lastniki zemlje, na katerej žive.

Glavni dohodek daje jim živinarstvo, s kojim se največ bavijo. Slovensko kuhano in surovo maslo ima povsod višjo ceno nego ravninsko. Število telet in ovac, katere prodajajo na vse strani za dober denar, ni znano. Razen tega delajo tudi sir ne debelo, čemur je mnogo pripomogla sirarska šola. Lepe dohodke jim donša tudi sadjarstvo. Tu moraš videti vsako jesen na tisoče voz z najlepšimi jablki, hruškami in češpljami, ki so vse z roko odtrgane in v košarice zložene, da se ne pokvarijo. Na vsakej cesti na Beneškem najdeš „Schiavona“ s sadjem. Kostanj (maroni) rodi izredno in drži se celo zimo. Sredi januarja je še ravno tako svež kakor jeseni, samo da je še slajši. V soseskah in na onej malej ravnini, ki daje vrlo dobro pitno vino. Poslednje desetletje, ko domači trs radi filoksere ne rodi in se zmanjšuje, začeli so beneški Slovenci zasajati ameriško vinsko trto, ki se je pokazala za jako rodovitno, koder so jo nasadili. Poslednji čas sekajo še one malobrojne domače trte, ki je še imajo in sade ameriške. Pri beneških Slovencih more se piti dobro ameriško vino po 30 do 40 stotikov (centesimov) liter.

A narodna zavest? Kakova je? Vse je mrtvo in hladna do dua srca! Odkar je Avstrija ostavila Beneško, začela je narodna zavest beneških Slovenizimirati, a sedaj je že skoro popolnem izumrla. Razen slovenskega jezika, katerega se še poslužujejo oni „Schiavoni“ med seboj in propovedih v cerkvi, ni več sledi o slovenstvu. V šoli, pri sodiščih in povsod v javnosti govori in piše se izključivo italijanski. Slovenske knjige dobé se še le pri duhovnikih in samo one družbe sv. Mohora. Slovenskih časnikov ni nikjer. Gorje učencu, ki bi se predrznil nagovoriti svojega učitelja po slovenski. Če pride novinec k vojakom, in ga vprašajo, od je doma, odgovori, da iz Brd, a ne pové, da je Slovenec, ker sicer bi se rogali „Schiavu“ in ga prezirali, ne zato, ker bi bil neumnejši od družih, nego samo zato, da je Slovenec.

Oni narod je vrlo odkritosrčen in bistre pameti, a nema nikogar, kateri bi mu bil vodja, kateri bi mu pripovedoval o njegovih bratih po krvi in drugih Slovanih, katerih je kakor listja in trave. Vsaki, ki bi se predrznil vzbujati naredno zavest pri onem narodu, zapal bi gotovo krvavej sodbi italijanske osvete. Lani izdal je znani italijanski pisatelj dr. Podrecca (Podrekar) rodom Slovenec od sv Petra na Slovenskem, ki je sedaj v Čevdatu (Cividale), knjigo o beneških Slovencih z naslovom „Slovenia italiana.“ S to knjigo ni nameraval delati propagande za slovensko stvar, temveč je hotel samo dokazati na podlagi zgodovine, da ima ono pleme popolno pravico imenovati se slovensko, da ima pravico zahtevati, da se njegov jezik javno in uradno prizna. Kako so gajali napadati in blatiti z vseh strani in cepiti dlako vsake njegove besede, da Bog odpusti.

Čez malo časa se bode moglo reci: Ondi je živelo skozi 10 stoletij slovansko pleme, katerega narodno zavest je popolnem uničila italijanska sila še prej nego v tridesetih letih.

Sedaj vidite, kako Italijani, ti raztrobljeni apostoli svobode in narodnostne ideje, postopajo s slovenskim plemenom, katero kompaktno biva na njihovem ozemlju, katerega je lastnik, oni Italijani, kateri za peščico sporadičnih svojih naseljenikov v Dalmaciji zahtevajo, da se prizna kot enakopravna narodnost dežele, a njih jezik kot drugi deželni jezik, h krátu pa zatirajo šestdeset tisoč slovanskega plemena na rodnej zemlji. Zdravimo se! „Obzor.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. februvarja

Kakor poroča „Hlas Naroda“, pripravljen je knez Liechtenstein predelati svoj predlog o **konfesionalnej šoli** z ozirom na želje drugih oddelkov državnozbornske večine. Sicer bode pa težavno predlogu dati tako obliko, ki bi vsem ugajala. Poljaki in Čehi iz kraljestva želé, da bi se še bolj razširila oblast deželnih zborov v šolskih za-

devah, dočim Slovenci in moravski Slovani pa nikakor ne marajo za razširjenje deželne avtonomije.

Vnanje države.

Nemški, italijanski in angleški listi pišejo, da najbrž korak, kateri je storila Rusija, da bi odstranila sedanjega **bolgarskega** vladarja, ne bo imel uspeha. „Times“ sicer pravijo, da Evropa gotovo nema nič proti izjavi „Prav. Vjest“, toda Rusija bode morala staviti še podrobnejše predloge. Slednji bodo pač taki, da jim velevlasti pritrđiti ne bodo mogle. — „Nord“ piše, da se ruski predlogi, da se proglasi navzočnost Koburžana v Bolgariji za nezakonito, opirajo na Berolinsko pogodbo, katero je rušil Koburžan, ko je šel v Bolgarijo, ne da bi ga bila potrdila Turčija in priznale velevlasti. Če so vse velevlasti jedine v tem, da se mora ohraniti Berolinska pogodba v veljavi, morajo podpirati Rusijo. Nekateri listi skušajo zasejati neslogo med vlasti in opozarjajo, da so o postavnosti Koburžanove volitve razne velevlasti različno sodile. Sedaj pa ne gre za zakonitost Koburžanove volitve, temveč za zakonitost položaja, ki je nastal v Bolgariji, ko je Koburžan zasel prestol. Položaj je nezakonit v največji meri. Velevlasti to na tihem priznavajo, ker nobena sedaj z Bolgarijo oficijalno ne občuje. Rusija hoče le, da bi to tudi javno priznale. Da pa bode izjava Evrope imela kaj upliva, pridružiti se jej morajo odkritosrčno vse velevlasti, ne pa da bi katera na skrivnem v Sofiji hujskala k upiranju. „Nord“ se nadeja, da bodo vlasti sedaj odkritosrčno podpirale Rusijo. Potem se „Nord“ bavi z nekim predlogom grofa Bethleima. Ta je priporočal v „Ungarische Correspondenz“-i, da bi se Rusija in Avstrija sporazumeli zastran Bolgarije na podlagi načela, da se nobena ne bode mešala v bolgarske zadeve. Rusija ni nikdar mislila si prisvojiti Bolgarije, da bi pa ne smela se nič mešati v bolgarske zadeve, pa nema pravice zahtevati Avstrija, ki je zasedla Bosno in Hercegovino.

Ruskej vladi se je, kakor poroča „Svjet“, posrečilo dobiti konsorcij, ki jej bode preskrbel po sojilo od 400 do 700 milijonov frankov. Hkratu pa omenjeni list dokazuje, da bo trebalo notranjega posojila. Berolinska „Kreuzzeitung“ dvoji, da bi bila res Rusija dobila konsorcij, ki bi jej dal tako visoko posojilo. V krogih bankirjev je le znano, da so nekatere francoske in belgijske tvrdke obljubile 60 milijonov predplače na nameravano notranje štiri odstotno prisilno posojilo. Notranje posojilo proračunjeno je na 350 milijonov rubljev.

Ruski veleposlanik izročil je **Turčiji** neko izjavo, v kateri jo opozarja na nezakonito stanje v Bolgariji. Nemški in francoski zastopnik sta tudi turško vlado na to opozarjala. Ne ve se, kaj bode sedaj storila Porta. Najbrž bode še čakala, kaj po rečejo druge velevlasti.

Rumunska zbornica izrekla je s 111 proti 49 glasom zaupnico sedanji vladi. Ministerstvo ima torej v zbornici veliko večino, kar je tudi bilo pričakovati pri nenavadno velikem pritisku pri volitvah.

Italijanska vlada poklicala bode v začetku marca večino vojakov iz Afrike, ker sedaj na daljše prodiranje v Abesinijo ni misliti. Vročina postaja že naravnost neznosna v teh tropičnih krajih. Italijani so pa tudi preverjeni, da Abesinci ne bodo napali njih postojank, ker se baje boré z različni mohamedanskimi rodovi.

Več **francoskih** monarhistov samo zategadel ni glasovalo proti vladi, ko je stavila zaupno vprašanje pri posvetovanji o tajnih zakladih, ker jim je ljubši slabotna sedanja vlada, nego bi pa jim bila močnejša radikalna Floquetova. Več radikalcev pa ni glasovalo proti vladi, ker radikalna stranka ne more o sedanjem težavnem vnanjem položaji prevzeti vlade. Floquetu samemu je ljubši predsedstvo zbornice nego ministersko predsedstvo. Če bi postal ministerski predsednik, utegnil bi se hitro obrabiti, kakor se je Brisson. Dokler je poslednji bil predsednik zbornice, bil je skoro pri vseh strankah priljubljen in obče se je mislilo, da bode postal predsednik republike. Ko je pa prevzel vladno krmilo, se je hitro obrabil in sedaj se nikdo več ne briga zanj.

Kristijanski **Ciperi** hočejo poslati v Anglijo deputacijo, angleško vlado opozarjat, kako hudo jo tlačí velik davek, katerega morajo plačevati Turčiji. Poslednja leta bile so slabe letine in mnogo prebivalcev ostavilo je otok.

Naj se **angleška** vlada še tako upira irskim zahtevam, vendar ne bode mogla za zmiraj prepričati njih uredničenja. Ircem so se že začeli pridruževati tudi Škoti, kateri zahtevajo tudi avtonomijo za svojo deželo. Kdo ve, če pri prihodnjih volitvah še ne zmagajo privrženci homerule

Dopisi.

Iz Borovnice 27. februvarja. [Izv. do.] (Vladika Strossmayer) odgovoril je na jednoglasni sklep našega občinskega zastopa, po katerem se je k zlati maši njegovi brzojavno čestitalo, sledeče:

Poglaviti Gospodine!

Prigodom moje zlatne mise uporedno drugih čestitaka primio sam takodjer veleprijaznu čestitku

Vaše poglavitosti, koju mi u ime občinskog zastupstva borovniškoga priposlati izvolješte.

Ja se na tolikoj ljubavi Vašoj Poglavitosti kao i svim članovom obč. zastupstva najtoplije zahvljujem.

Bog dragi blagoslovio Vas sve obilno, a najpače pospješio sreću i blagostanje čestite braće Slovenaca.

Sinulo jednom i nama sunce pravde božje! Preporučujući se i nadalje Vašoj ljubavi i molitvi jesam sa bratskim pozdravlo

Vaš

Strossmayer,
biskup.

U Djakovu, 22. febr. 1888.

Poglavitomu gospodinu
Ivanu Majaronu
županu

Borovniškemu.

Iz Trebanjskega okraja 21. februvarja.

[Izv. dopis preprostega Dolenjca.] Prešlo nedeljo pridigoval nam je naš gospod župnik o sedanjih šoli in priporočal nam je neko prošnjo na državni zbor, da se veljavna šolska postava predrugači. Pripovedoval nam je, da je sedanja šola brezverska in da moramo delati za drugo versko šolo. Mi smo sicer navadni, neučeni kmetje pa doslej nismo opazili, da bi se naši otroci v šoli učili nevero ter po pridigi pogledovali smo in popraševali drug drugoga, če naši otroci res nēmajo prave vere. Nekako nezaupljivo smo pogledovali našega gospoda učitelja in ne bilo bi se mu dobro godilo, ko bi ne vedeli, da je on pobožen in verski človek, pa da je gospod duhoven imel v mislih gotovo vse druge kraje, kakor so pri nas na Kranjskem in Slovenskem sploh. Ko bi se tako govorilo o naših krajih, bilo bi to golo hinavstvo!

Da nekaj družega je, kar nam v naših šolah ne dopada! Kjerkoli je trirazrednica, po nekod tudi pri manjrazrednicah, usiljuje se nam navadnim zemljedelcem nepotrebna nemščina v šole. Glavno za nas je, mislim, da se naučimo vse ono, kar nam more kasneje hasniti pri gospodarstvu; ako bodedo dobri zemljedelci, zvedemo svoje pridelke prav lahko brez nemščine. Kdor gre dalje v svet in na višje stopinje, uči se tudi nemščine, za nas pa je to učenje gola potrata, ki meša mladini možgane, da morda zna par nemških besed, a ne brati ne pisati. Lepo je, da nam dohajajo iz cesarskih pisaren slovenska pisanja, vendar ako se nam šole naprej nemčijo, dobimo skoro mesto trdnega slovenskega poslopja samo slovensko streho brez zidovja, katero zruši najslabša sapa. Dajte nam torej nekaj več manjših šol in opustite raje nekatere večrazrednice, ne usiljujte nam nemščine sicer pa nam pustite šole, kakor so.

Naši gospodje poslanci naj se torej potegujejo zmeraj in zmeraj za to in nam ni treba posebnih prošenj za drugačno šolo, v katerih ni ničesar čitati o našem jeziku.

Še nekaj o podpisih te prošnje! Bližnji gospod župnik je oznanil, da treba podpisati neko prošnjo za pravo versko šolo; ker pa nekateri ne znate pisati in da Vam ne bo treba k meni hoditi, rekel je, podpišem Vas sam; če pa kateri ni s tem zadovoljen, naj mi pride pa povedati. Nam se zdi, da tako podpisovanje ne velja mnogo, ali kali?!

Domače stvari.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je pristopil kot pokrovitelj z doneskom 100 gld. „rodoljub s Primorskega“. — Pri veseljah družbi na korist se je nabralo v št. Petru na Notranjskem 60 gld, v Postojini 56 gld. — Šentjakobsko-Trnovska podružnica izročila je glavni družbi 100 gld., Litijska 104 gld.

— (Vladika Strossmayer) doposlal je čitalnici Ljubljanskej nastopno pismo:

„Slavnoj čitaonici ljubljanskoj izporučujem ovim najtopliju moju hvalu na prijateljskoj čestitci, koju mi je prigodom zlatne moje mise priposlati izvoljela. Bog dragi izpunio plemenite želje slavne čitaonice u pogledu moje osebe; a najpače blagoslovio i svakim dobrom unapredio mukotrpní slovenski i hrvatski narod, tu jednoglasno braću. Preporučujem se i nadalje ljubavi i prijateljskom spominjanju vriedne braće Slovenaca.

Sa bratskom ljubavju udani
Strossmayer,
biskup.

U Djakovu, 21. veljače 1888.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) v soboto bil je še dovolj dobro obiskan, dasi letos pogrešamo več druženikov, ki so sicer redno prihajali. Gospod Škofic čital je „o prosti volji zločinca ter o razmerah nanjo uplivačih“. Poprej pa se je predsednik gosp. A. Trstenjak spominjal smrti Hurbanove ter naslikal njega za slovenski narod na Ogerskem plodonosno delovanje. Prihodnjemu zabavnemu večeru, ki bo v soboto 3. marcija, predseduje gosp. Škofic, čita pa gosp. E. Lah.

— (Slovensko gledališče.) Prva večerajša igra bil je igrokaz „Gringoire“, ki ga je spisal Th. de Banville, poslovenil I. K. Igrokaz ta predstavljaval se je prvokrat že v letu preteklem, uga jal nam je takrat bolje nego včeraj. Dozdevalo se nam je, da se repriza ni vršila tako gladko in tako završeno, kakor prva predstava. Kralja Ludovika XI. predstavljaval je sicer g. Kocelj z isto „grandezzo“ kakor prvokrat, gospodična Zvonarjeva bila je jednako krasna in popolnem kos svoji ulogi, g. Borštnik bil je isti izvrstni, a vedno lačni Gringoire, kakor lani, recitoval je zlasti „pesen o obešencih“ izborna, tudi gospodična Gostičeva bila je popolnem na svojem mestu, a skupni utis zdel se nam je za par stopinj pčleje. Gosp. Lovšin, ki je prijetna prikazen na odru in kaže sicer precejšnjo nadarjenost, ni popolnem zmogel svoje vloge kot Simon Fourniez in se baš zaradi tega ni povsem ujemal s svojimi soigralci. — Opereta „Izbujeni lev“, poslovenil J. Alešovec, godba J. Brandel-nova, bila je pa izvrstna. Nad štirinajst let je že, odkar se je zadnjič predstavljala. Bilo je to v slovenske dramatike najlepši dobi in glavne vloge so takrat imeli gospod čna Rosova, Odijeva in gg. Noll in Meden. „Izbujeni lev“ bil nam je torej ljub znanec na odru slovenskem in z veseljem priznavamo, da je včerajšnja predstava bila v vsem ravnopravna rečeni predstavi pred toliko leti, a v marsičem, boljše, gladkeje. Vse vloge bile so v jako dobrih rokah. Gospa Gerbičeva, ki se je našemu občinstvu tako izredno priljubila, da se vsekdar oveseli, čitajoč njeno ime na listu, bila je izborna Paquette, brdko vnanjost povzdigovalo je še njeno krasno petje, isto tako nam je njena sestra, gđ. Daneseva, s svojim zvonkim petjem izredno ugajala. G. Pajsar (Placide) je s svojo originalno masko takoj pri nastopu vzbudil smeh, pel in igral pa je tako vro, da nas je prav močno spominal na Nollija samega. V g. Bučarji spoznali smo prav lepo novo moč. Dasi je včeraj nastopil prvokrat, dosegel je vender popoln uspeh. Prikupljiva njegova vnanjost, lep čist glas in nepričakovana sigurnost na deskah, ki pomenjajo svet, pridobile so mu takoj simpatije občinstva. Drago nam bode, ga skoro zopet videti in slišati, sploh pa bi se priporočalo, da se „Izbujeni lev“ skoro ponovi. — Gledališče bilo je razprodano, občinstvo pa zlasti z opereto izredno zadovoljno.

— (Neverjetno.) Naša preljubezniva tovarišica, uradna „Laibacher Zeitung“, prinesla je v soboto vest, katero ne vemo, kam bi jo deli. Mogoče je, da je to le zgodnja pomladanska raca, katero nam ponuja ali pa se je sama usela na limance. Znani češki učenjak in preiskavatelj Afrike dr. Emil Holub ima baje priti dne 1. sušca t. l. v Ljubljano in predavati tu na korist ženske podružnice nemškega „Schulvereina“. Nas bi sicer zelo veselilo, pozdraviti Čeha dra. Emila Holuba v beli Ljubljani, toda nadejamo se, da ne bode prišel predavati Ljubljanskim Nemkam o svojih čudnih dogodljajih mej črnimi maškakumbi in makalaki. — Mogoče je pa slednjič tudi, da se je naša vsevedna „Laibacher Zeitung“ zmotila za mesec dnij in je menda mislila na prvi april!

— (Zaradi prihodnje deželnozborske volitve) v Kočevji-Ribnica utrjuje — kakor se nam piše iz kočevske okolice — dr. Emil Burger s svojima dvema adjutantoma že sedaj kočevskonomenske — lansko leto izgubljene — pozicije. Mesto jaje — „pele“ bodo — limone. Kočevska godba pričuje se že zdaj novi skladbi v to svrho: „Der Gottschewer jet net unta“ v Fis-duru. — Ob času zmagonsne ure — če ne bo dež — bengalična razsvetljava pod mostom tostran Rinzeffluss-a.

— (Pri občinski volitvi v Oprtlji) v Istri dne 22. in 23. t. m. zmagala je v vseh treh razredih sijajno hrvatska stranka. Vsaka čast gre torej vrlim volilcem in vzeli jih za zgled druge občine! Omeniti je vredno, da so celo volitev sami kmeti rokovodili in tudi sijajno zmagali.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi v nedeljo 11. marca popoldne ob 5. uri v redutni dvorani „velik koncert“ z vojaško godbo, deklamacijo in petjem na korist svojemu fondu. Odbor v svesti si vsestranskih simpatij od strani slav. občinstva nadeja se ta dan razprodane hiše do zadnjega prostora.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnice zboleli: 2 moška, 2 otroka. Ozdraveli: Nobeden. Umrla: 2 moška.

— (Osepnice v Dobropolji in Velikih Lašičah) jele so nekoliko pojenjavati, dasi so doslej že par žrtev — otrok in kaci 8—10 osov v najlepši dobi — zahtevala. Šolski pouk je v obek krajih prenehal. Iz okuženih vasij ni nikomur dovoljeno obiskovanje cerkve, v Vel. Lašičah pa je strankam iz tacih vasij in hiš, kjer razsajajo osepnice v obitelji, tudi pristop k uradom zabranjen. — Kaj pa v Ljubljani in v okolici??

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 27. februarja. Izvestje Reuterjevo: Angleška, opirajoč svojo politiko na Berolinsko pogodbo, ne bode za zdaj zavzela nobenega izrecnega stališča v vprašanji bolgarskem.

Pariz 27. februarja. V Gapu Flourens izvoljeni. Vsega vkupe bilo včeraj 9 volitev. Pri teh izvoljeni 4 republikanci, 2 radikalca, 1 konservativec. Dve ožji volitvi.

San Remo 27. februarja. Cesarjevič imel je včeraj precej dober dan. Govori se, Bergmann in Kussmaul v ponedeljek odpotujeta.

Razne vesti.

* (Ruski jezik v Budimpešti.) Dr. Oskar Asboth, profesor slovenskega jezikoslovja na Budapeštanskem vseučilišču, začel je na politehniku z dovoljenjem naučnega ministra poučevati ruščino. Prvo predavanje bilo je pretekli petek. Pri prvem predavanji bilo je več sto slušateljev, tako da je obširna dvorana bila premajhna. Madjari torej sami spoznajo važnost ruščine, mar ni to tudi migljaj avstrijskim Slovanom, da se učimo lepoglasne ruščine in se seznanjamo z bogato rusko literaturo.

* (Plzensko pivo.) V „Narodnih Listih“ čitamo, da se je sestavila angleška družba, ki bi rada kupila Plzensko meščansko pivovarno, ki je lastnina 252 hišnih posestnikov. Družba ponuja vsakemu hišnemu posestniku za njegovo pivovarsko pravico 100.000 gld., vsem vkupe torej 25.200 000 gld. Pri tem pa bi dotičnikom ostale njih hiše, odkupile bi se samo pivovarske pravice. Lani so sosesetniki pivovarne vlekli za svoje deleže po 2620 gld., letos pa bode prišlo na vsacega nad 3000 gld. dobička. „Narodni Listy“ odsvetujejo, da bi se vsprejela mikavna ta ponudba, zlasti ker se Plzenska meščanska pivovarna baš sedaj pogaja z angleškim in s francoskim konsorcijem za 140.000 hektolitrov na leto. Ako se ta pogodba sklene, bode meščanska pivovarna stalno donajala za polovico več na leto.

Izpred sodišča.

Umor v Št. Marjeti.

Iz Rudolfovega 24. febr. [Izv. dop.]

Dne 19. in 20. t. m. sedela sta na zatoženi klopi pred tukajšnjim c. kr. okrožnim sodiščem v dva dni trajajoči obravnavi Martin Maver, po domače Krpec, posestnik iz Šmarjete v Žužemberškem sodnjem okraju, in pri njem služuča dekla Jera Jaklič iz Klečeta, — zatožena zaradi hudodelstva prostega umora v zmlsu § 134. in 135. kaz. zakona, storjenega s tem, da sta umorila ženo zatoženčovo Ano Maver. Če je razodetje pozverjenega človeka zanimivo, tedaj smemo to obravnavo zanimivo imenovati.

Zatoženi Martin Maver je 39 let star. Oženjen je bil sedem let z Ano Maver in je oče peterih otrok v starosti 1. do 11. leta. Žena bila je varčna, potrpežljiva gospodinja, mož pa surov in nečloveški neotesanec, ki je dan na dan pretepaval svojo ženo, tako da je že telesno zelo oslabela.

Dne 12. novembra 1887. bila je zapuščinska obravnava pri c. kr. okrajnem sodišči v Žužemberku za materjo sedaj mrtve Ane Maver. Ana Maver udeležila se je te obravnave ter pri njej dala privolitev, da pripade vinograd, ki je v zapuščini materinej, njenemu bratu. Domov prišedši pove možu, kaj je podkrižala. Mož se silno razjezi, zgrabi ženo za vrat in za lase, vlači jo po sobi sem ter tja, ter jo bije po životu. Mož leže spat, žena pa sede na klop k peči. Po noči mož zopet ustane, prične z nova divjati ter davi ženo za vrat, tako zelo, da zgrudi omamljena na tla. Ko se zavé beži iz hiše, toda mož stopi za njo in jo privleče v hišo nazaj. Otroci beže jokaje iz hiše in gredo spat v slamo na pod. V hiši nastane mir...

Ko zjutraj v bližnji cerkvi k maši vabiti začne, začujejo sosdije glasno vpitje v Mavrovi hiši.

Nato vpitje priteče sosed Jože Terlep. V hiši jočeta Jera Jaklič in Martin Maver, oba mu povesta, da je Ana Maver v vodnjak skočila. Martin Maver se vrže celo na kolena ter jokaje pravi, da se mora od žalostiusmrtiti. Jože Terlep bi rad Ano Maver izvelkel iz vodnjaka pa niti mož, niti dekla nečeta blizu.

Ko se zdani gre Martin Maver v Žužemberk naznaniti, da je njegova žena po noči v domači vodnjak skočila. V pričó žandarmskega vodje se izvleče potem truplo mrtve Ane Maver. Ker je bilo truplo poškodovano in obtolčeno in so se poznale posebno na vratu črne lise, sumil je žandarmski vodja na umor ter takoj odvel v zapor Martina Mavra in Jero Jaklič.

V preiskavi sta tajila dejanje Martin Maver in Jera Jaklič. Poslednja izpove, da je zjutraj šla v drugi konec hiše po obleko, Ana Maver pa iz hiše, da je čula kmalu potem stokanje pri vodnjaku, in ko je prišla ven, da je našla Ano Maver mrtvo v vodnjaku, da na to je šla klicat Martina Mavra.

Pri glavni obravnavi obnašal se je Martin Maver mirno in hladnokrvno, Jera Jaklič pa v jednomer joče. Priče v obče izpovedó, da je bil Martin Maver divjak popolnem otopljenim čuvstvom. Žena njegova Ana Maver pa je bila pridna, potrpežljiva, ki nikdar ni domačega prepira raznašala naokrog, temveč raji potrpeala. Ali tudi s tem je razkačila moža, da ji jednoč reče: „Hudičeva duša, ti se moraš z menoj kregati, dokler jaz hočem, če molčiš, te bom pa zato.“ Obtožena ostaneta pri svojih izpovedbah. Sedaj pa pride na vrsto Jože Terlep. Ta je bil zatožena v ječi obiskal, kjer mu je obstal: „Saj sem jo jaz, to veš, da sem jo, pomagaj mi, da bom še solnce videl.“ Vpričo Jožeta Terlepa sé sedaj obrne tudi Jera Jaklič, ter zatožencu v obraz pove, da je on morilec. Ko je namreč zjutraj Ana Maver šla iz hiše, šel je zatoženec za njo. Od zunaj se je čulo ihtenje in stokanje, potem pluskanje vode. Na to pa se je vrnil zatoženec ter njej, Jeri Jaklič, se zagrozil, da bode tudi njo ubil, če kaj pove. Tega žuganja se je bala zatožena in je v preiskavi drugače izpovedala.

Zdravniška izvedenca sta konstatovala na životu pokojne Ane Maver 22 poškodb ter sta z odločnostjo izjavila, da je smrt nastopila vsled davljenja na vratu, da je samomor izključen in da je morala Ana Maver v vodo vržena biti, ko je bila že mrtva. To dokazujejo osobito obile poškodbe na zapestji, iz katerih sledi, da se je umorjena svojemu zverskemu protivniku še hudo branila.

Na podlagi teh dokazil stavila so se porotnikom tri vprašanja in sicer prvo gledé Martina Mavra na hudodelstvo umora, drugo in tretje gledé Jere Jaklič pa na hudodelstvo umora kot neposredno sotorjeno, oziroma na sokrivdo pri umoru.

Porotniki so prvo vprašanje jednoglasno potrdili, drugo vprašanje jednoglasno zanikali, pri tretjem vprašanji se je oddalo 6 glasov „za“, 6 „proti“.

Na podlagi teh odgovorov oprostilo je sodišče Jero Jaklič od zatožbe — Martina Mavra pa krivim spoznalo ter obsodilo v smrt na vešalih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

XII. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poročá o primernosti povračila za hrano in stanovanje nekega pomočnega delavca. Z razsodbo priznalo se je F. J. na temelji predročnega razdretja delavskega razmerja štirinajstnevna plača 5 gold. in kot povračilo za hrano in stan za štirinajst dnij 8 goldinarjev ter se naložilo, da to vsoto plača A. D. Kar se tiče povračila za hrano in stan usoja se odsek zbornici izjaviti to-le: Priznano povračilo za štirinajst dni per 8 gold. iznaša na dan 57 kr. Da to razsodimo, treba je najprvo vedeti, kako je bilo stanovanje tožiteljevo, ker je stanarska cena v tem odločilna in povsod različna. Ako vzamemo, da je F. J. pripotoval v Ljubljano, to bi nam za stanovanje mogla biti merodajna cena, običajna v pekovskem prenočišču, a za opoludansko hrano cenaljudske kuhinje. Toda pomočnik ni dolžan posluževati se teh cenih mest ter sme zahtevati povračilo za druge navadne cene, ker je tudi njega hranodajatelj bil dolžan, dajati mu spodobno stanovanje in hrano, in to dolžnost ima po razsodbi še nadaljnjih 14 dnij izvrševati. Ako tedaj za vsak dan računamo 57 kr., od katere vsote razdelimo za stan 15 kr., za kosilo 20 kr., za večerjo in zajutrek 22 kr., potem bi se te pojedine cene ujemale s tukajšnjimi cenami za živež in stanovanje ter bi se tudi priznani znesek 8 gold., smel priznati za štirinajstnevno hrano in stanovanje. Odsek tedaj predlaga, slavna zbornica naj v tem zmlsu poročá slavni c. kr. deželni vladi.

Predlog se vsprejme.

XIII. Gosp. zbornični svetnik Oroslav Doleneč poročá o prošnji občine Kostanjeviške, da bi se najvišja cena govejemu mesu določila za jeden kilo s 36 kr. To se zgodilo, ali dva mesarja Konstanjeviška prosila sta c. kr. deželno vlado, da bi se povečala cena na 40 kr., ter se sklicujeta na to, da je živina draga in da je v Novem mestu meso po 44 do 48 kr., na Krškem po 44. na prodaj. Temu nasproti pa trdi odbor Kostanjeviški, da bi mesar še dosti zaslužil, ko bi prodajal meso po 32 kr., ker nima živina nobene primerne cene in ker se ne

more dovoliti, da bi mesarja sama ceno mesa do-
dočevala. Tudi odsek misli, da je prošnja mesarjev
neutemeljena in nasvetuje torej: „Slavna zbornica
naj se izreče v svojem poročilu do c. kr. deželne
vlade zoper uslišanje prošnje.“

Predlog je bil vsprejet.

IVX. Gospod zbornični podpredsednik Mihael
Pa kič poroča o prošnji mesarjev v Kamniku, da se
poviša dosedanji maksimalni tarif. Predložena prošnja
mesarjev Kamniških ima namen, da se premene po
sklepu seje od 24. septembra 1886 visoki c. kr. de-
želni vladi v potrjenje priporočeni maksimalni tarifi
za govedino pitanih volov in za govedino nepitane
živine, potem za teletino, katere tarife je c. kr. de-
želna vlada določila v zmislu zbornice. O tem pred-
metu zaslišana zadruga raznih obrtov sodnega okraja
Kamniškega izreka se za to, da se določi jednoten
maksimalni tarif, takisto je živ. nozdravnik in meso-
gledec v Kamniku za prenaradbo, da se ne strinja
popolnoma z nazori rečene zadruge in mestne občine
kamniške. Razlogi zadruge tičejo se previsokih živin-
skih cen, katerih misli ni tudi mestna občina Kamniška
dočim izprašani živinozdravnik sicer priznaje, da so
poskočile živinske cene, vendar pa označuje ta opis
kot prenapet. Ker se nadalje v Kamniku kolje več
krav in bikov, nego volov; ker se od mesa
raznih delov plačuje vselej po 40 kr. od kilograma.
misli rečeni zdravnik, da je tarif za govedino pi-
tanih volov le navidezen in bi potakem moral od-
pasti. V obče bilo bi najbolje, da se ustanovi samo
jedna mesna cena po 42 kr. od kilograma. Kar se
dostaje tarifa za teletino, izreka se rečeni živino-
zdravnik za to, da se poviša sedaj veljavni tarif od
44 kr. za 2 kr., torej na 46 kr. od kilograma.
C. kr. okrajno glav. varstvo Kamniško izreka se takisto
za to, da se postavi tarif samo za jedno vrsto mesa
ter predlaga potem takem, da se za prodajo gove-
dine na drobno določi jednotni maksimalni tarif
42 kr., a za prodajo teletine na drobno maksimalni
tarif 46 kr. od kilograma, kar je z ozirom na go-
vedino jednako povišanju 4 kr., in z ozirom na te-
letino povišanju 2 r., od kilograma. Odsek vendar
ne more pritrditi temu predlogu, ampak mora z
ozirom na to, da se odnosi od zadnjega poročila
niso izpremenili, občinskega odbora sklep pri-
poročati, po katerem naj ostane pri odobrenem
tarifu. Uvažujoč to, predlaga odsek: „Slavna zbor-
nica naj se izjavi v zmislu tega poročila.“

(Dalje prih.)

Poslano.

Iz Kranjskega okraja.

Slavnemu odboru „Slovenskega učiteljskega
društva“ v Ljubljani.

Od dne do dne zaman pričakujemo, kako bo
izrazil slavni odbor „Slovenskega učiteljskega dru-
štva“ svoje mnenje o nemškega kneza šolskem pred-
logu. Vse učiteljstvo v širni Avstriji ga je obsodilo
najostreje, le kranjsko učiteljstvo se ne gane, in
vendar bo predlog, ako postane zakon, opoviral na-
predek v ljudskem šolstvu, prepustil naš mili rod v
sosednih deželah nemili osodi in nas učitelje dovedel
v jarem polupreteklega časa.

Usojamo se torej vprašati:

1. Ali ne misli slavni odbor „Slovenskega učiteljskega društva“ poslati peticije na državni zbor, da naj se Lichtensteinov predlog odkloni?

2. Ali ne misli voditi protigatacije mej slovenskim kranjskim učiteljstvom?

Več udov

„Slovenskega učiteljskega društva“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-239)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

26. februarja:

Pri **Slonu**: Schmidt z Dunaja. — Schlesinger iz
Livna. — Weinberger iz Varaždina.

Tržne cene v Ljubljani

dné 25. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	5.5	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	4.06	Surovo maslo,	90
Ječmen,	3.74	Jajce, jedno,	2
Oves,	2.44	Mleko, liter,	8
Aida,	4.22	Goveje meso, kgr.	56
Pisoz,	3.74	Telečje	50
Koruza,	3.36	Svinjsko	60
Krompir,	2.67	Koštrunovo	26
Leča,	12	Pišanec	50
Grah,	13	Golob	2
Fižol,	11	Seno, 100 kilo.	267
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	740
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	440

zdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
25. febr.	7. zjutraj	734.3 mm.	- 3.0° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	735.8 mm.	1.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	739.8 mm.	- 0.4° C	sl. zah.	obl.	
26. febr.	7. zjutraj	740.4 mm.	- 2.2° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	740.5 mm.	- 1.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	740.7 mm.	- 1.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura - 0.6° in - 0.7°, za 0.7° in 1.6° pod normalom.

Dunajska borza

дне 27. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	gl.	dan
Papirna renta	77.55	—	gl.	77.55
Srebrna renta	78.70	—	gl.	78.80
Zlata renta	108.2	—	gl.	108.20
5% marena renta	92.50	—	gl.	92.55
Akcije narodne banke	856	—	gl.	856
Kreditne akcije	268.50	—	gl.	268.45
London	126.90	—	gl.	126.80
Srebro	—	—	gl.	—
Napol.	10.05	—	gl.	10.04 1/2
C kr. cekini	5.98	—	gl.	5.98
Nemške marke	62.20	—	gl.	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	130	gl.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	gl.	25
Ogerska zlata renta 4%	—	95	gl.	40
Ogerska papirna renta 5%	—	82	gl.	85
5% štajerske zemljiše odvez. oblig.	—	105	gl.	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	118	gl.	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	127	gl.	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	gl.	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	gl.	—
Kreditne srečke	100 gl.	176	gl.	—
Rudolfove srečke	10	20	gl.	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	gl.	75
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	209	209	gl.	25

Št. 2808.

(125-3)

Ustanova.

Pri podpisanem magistratu je za tekoče leto
podeliti ustanovo za dekiško balo v znesku 100 gl.,
katero je občinski svet Ljubljanski osnoval 1879. l.
povodom srebrne poroke Njih Veličanstev.

Pravico do te ustanove imajo uboga, poštena
in v Ljubljansko mestno občino pristojna dekleta,
ki so se od 24. aprila 1887. leta sem omožila.

Prošnje, podprite s potrebnimi spričevali, ulo-
žiti je tukaj **do 20. marca letos.**

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 14. februarja 1888.

Št. 52.

(146-1)

Razpis službe.

Za nameščenje stalnega **zdravnika** okraj-
nega zastopa v **Šmariji pri Jelšah** na Spodnjem
Štirskem s stalno plačo letnih 700 gl. in z dru-
gimi dohodki najmanj 600 gl. in prosto prakso se
razpisuje konkurs.

Gospodje doktorji zdravilstva, ki to mesto želé
dobiti, naj pošljejo prošnje **do 15. aprila** tukaj-
šnjemu odboru okrajnega zastopa, od koder se bode
na pismena vprašanja rado odgovarjalo.

Odbor okr. zastopa v **Šmariji pri Jelšah**
dne 24. februarja 1888.

Predsednik: **Andrluh.**

Hiša

s krémo, prodajalnico in vrtom — na lepem kraju
blizu cerkve (147-1)

proda se takoj na Vrhniki.

Več o tem pove **Fran Gregorka v Borovnici.**

Koruza,

čista, nova, suha, „hrvatsko zagorska“, pro-
daja v večih množinah, 100 kilogramov po
6 gl. 80 kr., na postajo **Brežice** (Rann)
postavljena. (180-1)

Mirko Broz, Klanjec, (Hrvatska).

L. EHRWERTH,

zdravnik za zobe,

v **Gospodskih ulicah h. št. 1,**
ordinuje vsak dan od 9. do 5. ure.

Popolnenje otlih zob in ustavljanje
umetnih zob vrši se **brez bolečine.**

Dva učenca

vsprejme takoj nasladna pekarija
(Luxus-Bäckerei) **Jean Schrey-a**
v **Gradišci.** (143-3)

Št. 740.

(123-2)

V **Ljubljani** ob Dunajski cesti ležeče

bolniško poslopje z vrtom

bode se za slučaj, da se bode zidala nova bolnica,
prodalo.

Vrt obsega 2 orali, 590 sežnjev (13.532 m²).
Stavbišče 1 oral, 619 sežnjev (7.981 m²).

Prodá se tudi poslopje samo in vrt po parce-
lab. Kdor želi kupiti to posestvo, ali celo ali le
dele, uložiti naj svojo ponudbo

do 31. marea t. l.

pri **deželnem odboru kranjskem.**

Od **deželnega odbora kranjskega,**
v **Ljubljani,** dné 9. februarja 1888.

Št. 740.

(124-2)

Razglas.

Za **zgradbo nove bolnice v Ljubljani**
se bode potrebovalo

stavbišče,

obsegajoče 8 do 9 oral zemljišča v okrožji Ljub-
ljanskega mesta, izvzemši barje.

Ponudniki naj uložé svoje ponudbe, katerim je
priložiti posestni list,

do 31. marea 1888

pri **deželnem odboru kranjskem.**

Od **deželnega odbora kranjskega,**
v **Ljubljani,** dné 10. februarja 1888.

Seme trav, seme detelje

čiščeno na stroji proti plevelu.

Kravja repa

izvirna **Quedlinburška.**

Nadalje:

(139-3)

Seme sočivja, seme cvetic.

Prodaja na debelo in drobno
v **svežej kakovosti.**

Trgovina semena

Gj. Poppovića

v **ZAGREBU.**

☛ Cenik pošlje se samo na zahtevanje. ☛

ČOKOLADA

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (800-77)

**Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Etru Lassnik-u.**

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“